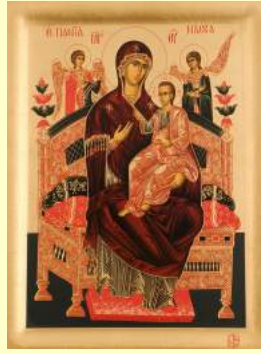

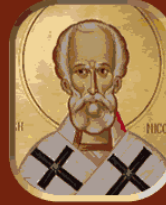
**THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**
45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

RUGACIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI A SFÂNTULUI ANTIM IVIREANU

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, împărăteasa cerului și a pământului, cinstea și slava creștinilor, ceea ce ești mai înaltă decât cerurile și mai curată decât soarele, Fecioară prealăudată, nădejdea celor păcătoși și liniștea celor loviți de valurile vieții, caută asupra poporului tău, vezi moștenirea ta, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii, ci ne păzește și ne scapă de viclesugurile diavolului, că ne-au împresurat întristările, nevoile și răutățile. Dă-ne mână de ajutor, Fecioară, că pierim. Îndură-te de noi, că pe tine te avem ajutoare și la tine nădăjduim să-L îmblânzești pe Fiul tău cu rugăciunile tale preaputernice și nebiruite, ca să-și întoarcă spre noi mila Sa cea bogată. Și pe toți să ne învrednicească a ne păstra viața cinstită și fără de prihană, pentru ca noi cu o gură și cu o inimă pe El pururea să-L mărim, iar ție să-ți zicem: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!”. Amin.

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

SFÂNTUL ANTIM IVIREANU (1650 - 1716)

Mana care mangaie

Când mâna este folosită pentru a mângâia pe cineva, se produce ceva cu totul deosebit. Mâna care mângâie poartă în sine o putere, un senzor spiritual, o revărsare de ceva atât de minunat încât face bine și celui ce mângâie și celui ce este mângâiat. Mângâierea este un gest ce poartă în sine o mare încărcătură de har, de iubire, de prețuire, de încurajare, de apreciere, de respect, de tandrețe, de revărsare a plinătății de bine spre cel mângâiat. Este mângâierea un gest așa de simplu și la îndemâna oricui însă foarte rar întrebuițat. Să ne amintim puțin:

Când ți-ai mângâiat ultima dată soția? De certat, de replici dure, de nervi, de reproșuri ne amintim ușor. N-au fost așa demult. Sunt destul de recente. Dar amintește-ți când ai mângâiat ultima dată soția și ai sărutat-o și i-ai spus că-ți este dragă, că ea înseamnă foarte mult pentru tine, că o respecti și o apreciezi că este mama copiilor tăi, că ea, pentru tine, este darul lui Dumnezeu pe care l-ai primit în Taina Sfintei Cununii, că îi dorești și te străduiești să o faci fericită.

Doar printr-o mângâiere!

Când ți-ai mângâiat ultima dată mama și i-ai spus că o iubești și că o respecti și că îi ești recunoscător pentru că te-a născut și te-a crescut, pentru jertfa și grija plină de iubirea cu care te-a înconjurat de la leagăn și până acum? Poate sunt mai recente expresiile „bătrâna” sau „nu mă tot bate la cap și lasă-mă

să trăiesc cum vreau eu”. Dar, de mângâiat, când ai mângâiat-o ultima dată, spunându-i că o iubești și că îi ești recunoscător pentru grija părintească?

Când ți-ai mângâiat ultima dată copilășii, feciorul sau tata și le-ai spus că îți sunt dragi, că te bucuri de ei, că te mândrești cu ei, ca ei sunt marea „investiție” a vieții tale, că-s minunați?

Intr-un gest așa de simplu se cuprinde atâta frumusețe de viață. O mângâiere sinceră, tandră, afectuoasă înseamnă mai mult decât cea mai frumoasă poezie ce o poți recita cuiva. Mâna care mângâie nu pornește din umăr, ci ea vine din inima omului, din cămara sufletului, cămară în care se află chipul lui Dumnezeu. Mâna care mângâie vine de la Dumnezeu, este purtătoare de har, plină de frumuseți din grădina Raiului. Psalmistul mărturisește: „Măinile Talc iii-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale” (Psalmul 118, 73). Dumnezeu l-a creat pe om cu mâinile Sale, l-a modelat, l-a mângâiat în fel și chip până când omul a ajuns să fie „după chipul Său”, cu șanse reale de a crește în asemănarea cu Dumnezeu. Hristos Mântuitorul, pe lemnul Crucii, împlinind aducerea jertfei mântuitoare, și-a încredințat sufletul în mâinile Tatălui ceresc: „Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu” (Luca 23, 46). După tot calvarul îndurat și după durerile răstignirii, nicăieri nu se putea afla o mai mare mângâiere decât în mâinile Părintelui ceresc, mâini care îl așază în brațele și la pieptul iubirii părintești.

Bunul simț față de mâna care mângâie a dus la minunata salutare și mărturisire de recunoștință: "Sărut mâna!" Mâna poate fi o deschidere a inimii față ele iei din jur. De multe ori îl cunoști pe om după cum dă mana ori nu dă mâna cu tine. Poetul Grigore Vieru sesizează în mâna mamei o adevărată coroană care înobilează fruntea fiilor ei: „Când m-am născut, pe frunte, eu / Aveam coroană împărătească ; A mamei mână părintească”.

Prin mână se revarsă harul Sfântului Duh peste capul celui ce primește Taina Hirotoniei. Prin mâna preotului, așezată pe capul celui ce-și mărturisește păcatele, se revarsă harul iertării păcatelor în Taina Spovedaniei. Prin mână se binecuvintează poporul lui Dumnezeu, se sfințește apa pentru botez și pentru aghiazmă. Mâna a fost rânduită de Dumnezeu ca prin ea „toate spre slava lui Dumnezeu să se facă”.